

יומא דף כז-כח

דברי רבי אסי בשם ר' יוחנן		זר שסידר את המערכה חייב	
		נוסח 1	נוסח 2
מתקיף לה רבי זירא		וכי יש לך עבודה שכשירה בלילה ופסולה בזר?	וכי יש לך עבודה שיש אחריה עבודה, ופסולה בזר?
תירוצ' לקושי (אותו דבר בשני הנוסחאות)		ולא? והרי אברים ופדרים!	והרי תרומת הדשן!
דחייה לתירוצ'		סוף עבודה דיממא היא	תחלת עבודה דיממא היא דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן: קידש ידיו לתרומת הדשן - למחר אינו צריך לקדש, שכבר קידש מתחלת עבודה.
קריאה חדשה של דברי ר' יוחנן		זר שסידר שני גזירי עצים - חייב, הואיל ועבודה תמה היא	זר שסידר שני גזירי עצים - חייב, הואיל ועבודה תמה היא
מתקיף לה רבא		אלא מעתה תיבעי פייס!	
דחיית הקושי של רבא		אשתמיטתיה הא דתניא: מי שזכה בתרומת הדשן - זכה בסידור מערכה, ובסידור שני גזירי עצים	ולא בעיא פייס? והתניא: מי שזכה בתרומת הדשן - יזכה בסידור שני גזירי עצים!
הסבר של דברי רבא והחזרת הקושי			הכי קאמר: יפייסו לה בפני עצמה
תירוצ'			כדאמרינן - פירושם שונים להבין 1. רבינו חננאל - כמו בדף כב. (ראה למטה) 2. מהרש"א - דחיית כל המהלך וחזרה ללשון הראשון של ר' יוחנן
קושי על שאלת רבא		למימרא דעבודת יום בעיא פייס, עבודת לילה לא בעיא פייס? והרי אברים ופדרים!	למימרא דעבודה תמה וזר חייב עליה מיתה - בעיא פייס (נפרד), אין זר חייב עליה מיתה - לא בעיא פייס (נפרד)? והרי שחיטה!
תירוצ'		סוף עבודה דיממא היא	משום מעשה שהיה
עוד קושי על רבא		למימרא דעבודת יום, ושזר חייב עליה מיתה - בעיא פייס, אין זר חייב עליה מיתה - לא בעיא פייס? והרי שחיטה!	למימרא דעבודה תמה בעי פייס, עבודה שיש אחריה עבודה - לא בעי פייס? והרי אברים ופדרים! והרי תרומת הדשן!
תירוצ'		שאני שחיטה, דתחלת עבודה היא	סוף עבודה דיממא שהיה משום מעשה
דברי מר זוטרא או רב אשי		קושי על ר' יוחנן: והא אנן לא תנן הכי; אמר להם הממונה: צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה . ואילו זמן שני גזירי עצים - לא קתני!	חיזוק לדברי ר' יוחנן: אף אנן נמי תנינא, אמר להם הממונה: צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה. ואילו זמן סידור גזירי עצים לא קתני.
תגובה לדבריו		תירוצ': הך דלית לה תקנתא - קתני, הך דאית לה תקנתא - לא קתני.	דחיית החיזוק: הך דלית לה תקנתא קתני, הך דאית לה תקנתא - לא קתני.

יומא דף כב

דתניא: **מי שזכה בתרומת הדשן זכה בסידור מערכה ובשני גזירי עצים!** - אמר רב אשי: שתי תקנות הוו; מעיקרא סבור לא אתו, כיון דחזו דקאתו, ואתו נמי לידי סכנה - תקינו לה פייסא, כיון דתקינן לה פייסא - לא אתו. אמרי: מי יימר דמתרמי לן? הדר תקינו להו: מי שזכה בתרומת הדשן יזכה בסידור מערכה, ובשני גזירי עצים, כי היכי דניתו וניפייסו.